
Kościół

W zabudowie pożytyckiego ródmięcia zdecydowanie wyróżnia się Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Jest to jedna z dwóch budowli (oprócz zamku), która od momentu powstania nie zmieniła swojej lokalizacji, za to wielokrotnie zmieniała jej wygląd. Kościół został zbudowany najprawdopodobniej w 1343 roku, niestety nie zachował jego wizerunek z okresu średniowiecza. Na przestrzeni dziejów budowla kilkakrotnie ponownie (najdotkliwszy pożar miało miejsce w 1500 roku, kiedy ogień strawił również większość miasta), oraz była niszczona i plądrowana przez wojska różnych armii. W źródłach historycznych opisany został przypadek grabieży ornatów i naczyń liturgicznych przez żołnierzy szwedzkich 24 listopada 1635 roku (w trakcie wojny trzydziestoletniej). Kolejna pożoga i odbudowa miała miejsce w 1705 roku. Obecne, neogotyckie oblicze świątyni to efekt rozbioru do fundamentów i budowy, która zakończyła się w 1881 roku.

Mimo stosunkowo młodego wieku pożytycki kościół jest na tyle cenny, że został wpisany do rejestru zabytków. Znalazły się tam również elementy wyposażenia, takie jak: XIX-wieczny ołtarz główny, ambona, chrzcielnica, Ostatnia Wieczerza datowana na XVIII w., oraz organy z prospektem organowym iempora organowa. Do najcenniejszych zabytków należą renesansowa płyta nagrobna biskupa kamieńskiego Erazma von Manteuffla.

W 1950 roku w kościół uderzył piorun, na skutek czego doszczętnie spalona iglica wieży. Konstrukcja została odbudowana dopiero 30 lat później.

Erazm von Manteuffel – wywodzi się z pomorskiej linii rycerskiego rodu Manteuffelów, był gruntownie wykształcony, studiował na uniwersytetach w Lipsku i Bolonii, gdzie w 1503 roku uzyskał tytuł bakałarza nauk prawnych. Od 1504 roku przebywał na dworze księcia pomorskiego Bogusława X. Pracował w kancelarii księcia i był nauczycielem jego syna – księcia Jerzego I.

Od początku XVI wieku Erazm Manteuffel poświęcił się karierze duchownej. Był kanonikiem kolegiaty w Szczecinie, katedry w Kamieniu Pomorskim i archidiakonem w Pasewalku. W 1521 roku objął funkcję biskupa pomorskiego. Okres jego pontyfikatu przypadł na czasy rozwoju reformacji, której był zagorzałym przeciwnikiem, mimo że luteranizm przyjęli władcy Księstwa Pomorskiego. Manteuffel nie był w stanie przeciwdziałać rozwojowi protestantyzmu w miastach pomorskich. Miało jednak poparcie w szlachcie, która sprzeciwiała się nowemu prądowi religijnemu i zapewniała wsparcie swojemu ordynariuszowi w prowadzeniu kontreformacji. W wyniku sekularyzacji dóbr kościelnych utracił władzę nad kamieńskim dominium biskupim. Stracił też faktyczną władzę nad diecezją pomorską, która została podporządkowana administracji luterańskiej. Nie mając wpływu na Kościół Pomorza wycofał się z życia publicznego.

Erazm von Manteuffel zmarł w 1544 roku i został w kościele parafialnym w Połoczynie-Zdroju. Był ostatnim katolickim biskupem kamieńskim. W roku 2000 na skwerze przy kościele NMP został odsłonięty jego pomnik.

- [Udost?pnij](#)

- [Drukuj](#)

- [PDF](#)

[turystyka](#)